

ABSTRAKT:

Florbal se v poslední době těší velké oblibě převážně z důvodu své jednoduchosti a finanční dostupnosti. Florbal se v České republice vyučuje na většině škol, nicméně jeho rychlý rozvoj a menší povědomí veřejnosti o této hře se může negativně odrazit v kvalitě výuky tohoto sportu. Diplomová práce si klade za cíl zjistit možnosti výuky florbalu na druhém stupni základních škol a vztah žáků i učitelů k jeho výuce, včetně znalosti pravidel. Za pomoci získaných poznatků byl navržen model výuky florbalu pro tuto věkovou skupinu, který byl následně ověřen v praxi a vyhodnocen jeho přínos. Bylo použito 652 dotazníků vyplněných žáky a 19 učiteli z jedenácti základních škol na území hlavního města Prahy. Experimentální výuka florbalu byla realizována na ZŠ Bohumila Hrabala, kde se jí podrobily dvě skupiny žáků šestých tříd, zatímco dvě jiné skupiny ze stejného ročníku sloužily jako kontrolní vzorek. Účinnost modelu výuky byla ověřena souborem dovednostních testů, které byly provedeny na začátku a na konci blokové výuky. Bylo zjištěno, že materiální vybavení je dostačující na 64 % dotázaných škol, nicméně rozměry jejich tělocvičen jsou často nevyhovující. Výuce florbalu je v průměru věnována desetina vyučovacího času tělesné výchovy, přičemž většinu tohoto času zabere hraní utkání, které je mezi žáky nejoblíbenější ze všech florbalových aktivit. Navržený model výuky zahrnuje 11 vyučovacích hodin a po jeho absolvování se žáci zlepšili v herních dovednostech v průměru o 17 % více oproti žákům kontrolní skupiny. Práce může být využita jako metodická příručka výuky florbalu pro učitele tělesné výchovy na druhém stupni základních škol a nižších gymnázií.